

Historia ya Falsafa

20 Augustine na Neo-Platonism

Na Dkt. Arthur Holmes wa Chuo cha Wheaton

Tunaelekeza mawazo yetu leo kwa Mtakatifu Augustine. Na mwishoni mwa saa Jumatano iliyopita, ambayo ilikuwa mara ya mwisho kukutana, kumbuka, mwisho wa saa Jumatano iliyopita, nilikuwa nikitoa maoni kadhaa kujibu maswali kuhusu jinsi ninavyoangalia historia ya falsafa. Ukipenda, ni jaribio la falsafa ya historia ya falsafa.

Hiyo ni kusema, ninachokiona ni aina mbalimbali za mila za mtazamo wa ulimwengu zinazoendelea katika njia sambamba katika historia yote ya mawazo ya Magharibi. Kuna vipindi fulani vikuu katika historia ya mawazo, katika mpito kutoka nyakati za kale na za kati hadi za kisasa, yaani, kuhusu wakati wa Mwamko, na katika mpito kutoka Mwangaza hadi Ulimbwende na mawazo ya baada ya kisasa, ambayo ni karibu 1800 hadi 1900. Humo, Ulimbwende, Mwamko, badala yake, 1400, 1500, katika kipindi hicho.

Na ninapendekeza kwamba tofauti za vipindi hivi vitatu vikuu zinahusiana na mifumo ya kisayansi inayobadilika, au dhana za kisayansi, kama zinavyoitwa wakati mwingine. Pale ambapo una sayansi ya Kigiriki, yenye msisitizo wake juu ya maelezo katika suala la umbo, kiini, na maada, sayansi ya mekaniki inayotokana na mapinduzi ya kisayansi katika suala la maada na mwendo, na kisha dhana zaidi za kikaboni kuhusu asili katika karne ya 19. Katika biolojia, bila shaka, kuna nadharia ya maendeleo, na wazo zima la mifumo ya kibiolojia katika karne ya 20 katika fizikia, nadharia ya shamba, nadharia ya shamba la sumakuumeme, na uwiano wa mifumo ya anga-wakati, lakini inayozingatia zaidi uhusiano.

Sawa? Kwa hivyo una msisitizo hapa juu ya kiini, kiini au maumbo yasiyobadilika. Hapa ni juu ya mfumo wa mekanika, na hapa ni aina ya mfumo wa umoja wa uhusiano zaidi au wa kikaboni. Sasa, hoja ni kwamba iwe unashughulika na falsafa za asili, falsafa za dhana potofu, au falsafa za kiimani zenye asili ya Kiyahudi au Kikristo, zote hizi zinafanya kazi na mfumo uleule wakati huo.

Na kisha katika kipindi cha mpito, inabidi ufanye kazi na mfumo wa mekanika, na kadhalika. Sasa si kwamba kila mtu ghafla anaacha kufanya kazi na kiini. Hapana, badala yake inafanya kazi kama hii: unapata mtazamo mmoja wa kifalsafa unaoanza na Wagiriki na kuendelea kidogo baada ya hapo, mwingine unaoanza katika Renaissance na kuendelea kidogo baada ya hapo, mwingine unaoanza katika karne ya 19 na 20 na kuendelea kuwa imara.

Unaona? Kwa hivyo una hizi tatu zinazoendelea sambamba, mara nyingi ndani ya mila moja ya mtazamo wa ulimwengu. Kwa hivyo kwa maana hiyo, unawapata wanafalsafa Wakristo wakifanya kazi na nadharia za Kigiriki za maumbo, Plutonic,

Aristotle, na kadhalika. Pia unawapata wanafalsafa Wakristo wakifanya kazi na dhana za kimaanika kama Descartes na wengine.

Wanafalsafa Wakristo walikuwa wakifanya kazi na dhana za kikaboni zaidi katika karne ya 19. Hegel anajiona hivyo, ingawa hilo linaweza kusababisha utata kuhusu ufafanuzi wa neno Mkristo. Lakini jambo la aina hiyo.

Kwa hivyo ugumu wa jambo hilo upo. Lakini kimsingi, nadhani inasaidia kufikiria mila nyingi za mtazamo wa ulimwengu zenye historia inayoendelea katika mwingiliano kati yao, lakini kufanya kazi na vifaa vya dhana vinavyotolewa na uelewa wa kitamaduni wa sasa wa asili. Sasa, uelewa wa kitamaduni wa asili ambao tumekuwa tukifuatilia hadi sasa umekuwa wa Kigiriki.

Hasa Plutonic. Aristotle itajitokeza tena tunapoendelea hadi karibu na wakati wa Thomas Aquinas. Lakini kwa sababu ya uwepo na shughuli zinazoendelea za Uplatoni wa Kati katika mandhari ya Aleksandria, na kisha Uplatoni Mpya, mawazo ya Wakristo huko Magharibi, mwanzoni mwa Enzi za Kati, yalikuwa ya Kiplatoninic sana.

Na kwa platonic, lazima umaanisha Neoplatonic. Kwa njia hiyo ya kushangaza. Na Augustine anatoa mfano wa hili.

Lakini kama nilivyoonyesha mara ya mwisho, kuna matatizo katika kufyonza, kuchanganya, kuunganisha, kuunganisha, kuelekeza, na kuzama, ukamilifu wa falsafa ya kipagani. Na hivyo nia, mtazamo tangu mwanzo katika shule ya Aleksandria hadi Enzi za Kati ni kwamba mabadiliko makubwa ya kifalsafa yanapaswa kufanywa kwa mipango hii ya Kigiriki katika kuibadilisha ili iwe na mshikamano fulani na theolojia ya Kiyahudi au Kikristo au Kiislamu, kama itakavyokuwa. Mabadiliko makubwa.

Lakini wakati huo huo, msaada mkubwa ulipata kutoka kwao. Na mfano wa awali tulioupata kuhusu hilo ulikuwa jinsi shule ya Aleksandria ilivyoona Uplatoni wa Kati kuwa msaada mkubwa katika kukabiliana na uwili wa Wagnostiki na tatizo la uovu lililohusika katika mtazamo wa Wagnostiki kuhusu maada kama uovu. Uplatoni uliwawezesha kusema kwamba kwa sababu ya maumbo yanayotoa mpangilio kwa maumbile, ulimwengu wa vitu si uovu.

Ni nzuri. Na baada ya yote, Mkristo anataka kusema kwamba si ukweli kwamba tuna miili ambayo ndiyo chanzo cha uovu ndani yetu. Kitu kingine zaidi ya hicho, atasema.

Naam, ndivyo ilivyo kweli tunapomfikia Augustine. Augustine wa Hippo, aliyezaliwa mwaka 354, alifariki mwaka 430. Alikuwa mtu mwenye ushawishi mkubwa, na nadhani ni sawa kusema mfikiri wa kwanza wa kimfumo ambaye mawazo yake yalijumuisha masuala mbalimbali ya kifalsafa, masuala ya kitheolojia pia, ambaye ushawishi wake uliendelea Magharibi.

Haimaanishi kwamba hakukuwa na wasomi muhimu katika Kanisa la Mashariki. Mababa wa Kapadokia, ukisikia kuwahusu, Gregory wa Nyssa na wengine katika eneo la Bahari Nyeusi, walikuwa na ushawishi mkubwa katika kuunda Kanisa la Mashariki, pia kwa ushawishi wa Plato, lakini kwa njia ya fumbo zaidi kuliko Magharibi. Lakini hakika ni Augustine ambaye, kwa vipimo vyote, anajitokeza.

Na tunachotaka kufanya, basi, ni kumtazama Augustine. Ni wangapi kati yenu wamewahi kusoma Ukiri wa Augustine? Ungama. Nusu dazeni hivi.

Nyinyi wengine, wakati mwingine, mnafanya hivyo. Unajua, nilisema hamjasoma hadi mtakaposoma Jamhuri. Naam, ongeza kwenye orodha hiyo Maungamo, Maungamo ya Augustine.

Kwa njia fulani, ni kitabu cha kale chenye kutia moyo. Kwa njia nyingine, ni wasifu wa kiakili. Kwa njia nyingine, ni tasnifu ya kina kuhusu asili ya roho ya mwanadamu.

Ni hayo tu na mengineyo. Lakini moja ya mambo unayopata kwa kusoma hadithi tu, na nadhani ndivyo tunavyofanya katika usomaji wa kwanza. Nakumbuka niliposoma Zen and the Art of Pikipiki Maintenance.

Unakumbuka kitabu hicho? Niligundua kuwa nilikuwa nikikisoma kwa ajili ya kitabu cha safari kinachohusika, badala ya falsafa inayohusika. Naam, soma Augustine kwa ajili ya kitabu cha safari kinachohusika. Na utagundua kwamba katika safari yake ya maisha katika miaka yake ya mapema, huku akilelewa na mama ambaye alikuwa Mkristo, baba yake inaonekana kuwa mpagani, katika miaka yake ya mapema alijiingiza katika uwili wa Manichae.

Sasa, Manichaeism ilikuwa toleo la karne ya nne la Gnosticism hiyo, ikiwa na uwili dhahiri zaidi kuliko matoleo mengine mengi, kwa maana kwamba waliona milki mbili za milele za uhai, ufalme wa nuru na ufalme wa giza. Nuru ni nzuri, giza ni uovu. Nuru ni nuru ya akili.

Giza, ulimwengu uliochanganyikiwa wa kuwepo kwa vitu. Na ilikuwa aina ya uwili ambao ulikuwa na mizizi katika Uzoroasta, dini ya Waparse sasa, lakini ulikuwa na umbo la Kikristo, hivi kwamba walidhani kwamba mzozo huu wa milele kati ya mema na mabaya, nuru na giza, ulikuwa wa kiasi kwamba wakati ufalme wa nuru ulipomtuma mwanawe katika ulimwengu wa giza, nuru ilikamatwa na kufungwa katika mwili. Unapata maelezo ya platonic? Na kufungwa katika mwili.

Hata hivyo, alipofukuzwa hadi kufa, mwili uligeuka kuwa wa ajabu, wa udanganyifu, si halisi. Na hivyo mwathiriwa akainuka, nukuu, kutoka kwa wafu, akishinda uovu, mwili. Naam, maana ya haya yote ilikuwa kwamba ikiwa mwili ni mwovu, njia ya wokovu iko katika maisha ya kujikana nafsi na kujinyima ili kuepuka mwili.

Na Augustine, akifikiria ujinga wa ujana wake, alivutiwa na maelezo haya ya uovu. Loo, hadi alipokutana na baadhi ya wahadhiri wanaosafiri katika mzunguko wa mihadhara ya Manichean na kuanza kuwauliza maswali na kukata tamaa na uwezo wao wa kujibu maswali. Shida aliyoiona katika uwili wa Manichean ni kwamba haukutoa tumaini la ushindi wa mema dhidi ya mabaya ikiwa wawili hao watakuwa katika mgogoro wa milele.

Hakuna tumaini. Na kwamba iliwapanya wanadamu kuwa vibaraka tu katika mzozo wa milele ambao hatimaye hawakuwa na uhusiano wowote na Static. Na hakufurahishwa na yoyote kati ya matokeo hayo.

Lakini jambo ambalo hatimaye lilimsaidia kuvuka Umanicheani lilikuwa ni kuingizwa kwenye Uplatoni Mpya. Loo, si moja kwa moja. Katikati ya hayo, alikuwa na wakati ambapo alivutiwa na shaka ya wakosoaji wa kitaaluma, watu kama Carneades na makosa yake, na kadhalika.

Lakini hatimaye, Ambrose, Askofu wa Milan, alimtambulisha kwa Neoplatonism. Na hiyo ilimpa njia ya kufikiri kwake zaidi ya uwili kuelekea kwenye imani thabiti ya Kikristo. Kwa kweli, kwa njia nyingi, ilikuwa njia ambayo aliweza kuwa Mkristo.

Sasa, ni nini kilichomsaidia katika Neoplatonism? Ni deni gani alilokuwa nalo kwa Neoplatonism? Na nyenzo hiyo iliyohifadhiwa kutoka kwa Mji wa Mungu wa Augustine, Kitabu cha Nane, inaelezea kwa nini aliwaheshimu sana Plato na Platoism. Anakupa mfuko mzima katika muktadha huo. Isome.

Inafaa sana. Lakini kwa muhtasari, mambo anayopata kutokana na Uplatoni, kwanza, ni wazo kwamba Mungu si kiumbe wa kimwili, kama Wastoiki walivyoamini na Wamanichea walivyoamini, lakini kwamba Mungu ni roho isiyo ya mwili, kwamba Mungu ndiye chanzo cha viumbe vyote, si nusu yake tu, bali vyote, kwamba Mungu ndiye mwema. Na utaona katika ukurasa wa kwanza kabisa wa maungamo yake kwamba mstari wake ulionukuliwa sana, umetuumba kwa ajili yako mwenyewe, Ee Mungu, na mioyo yetu haina raha hata itulie ndani yako.

Unaona, Augustine anaona tereolojia ya ndani kiasi kwamba viumbe vyote hutafuta kumgeukia Mungu, chanzo, kusudi la kuwa, wema. Unaona ? Kwa hivyo Mungu ndiye chanzo cha kuwa. Mungu ndiye mwema.

Kwa hivyo, katika utamaduni wa Neoplatonic, uovu ni uhaba, upotoshaji, uharibifu wa kitu kizuri. Hauna uhai tofauti, kama ilivyo kwa Manicheans. Uovu ni wa vimelea kwa wema.

Sio kitu kinachojitegemea chenyewe . Na roho ya mwanadamu pia si kitu cha kimwili. Kama Mungu anaweza kuwa roho isiyo na mwili, ndivyo roho ya mwanadamu inaweza kuwa roho isiyo na mwili.

Na cha kufurahisha, anasema kuhusu hilo, kwamba roho inaweza kusambaza, kuirudisha, kutofautisha. Nafsi inaweza kutofautisha kati ya kweli na uongo bila kutumia uzoefu wa hisia kwa kutumia dialektiki. Loo, kwa hivyo roho inaonekana kuwa katika utendaji wake, yenye uwezo wa kujitegemea kutokana na mchango wa mwili.

Na roho katika mawazo yake inaweza kukumbatia sehemu kubwa za anga na wakati, wakati katika kumbukumbu, nafasi katika mawazo. Naam, roho haizuiliwi na nafasi na wakati kama mwili ulivyo. Kwa nini? Maelezo, ni roho isiyo na mwili.

Ndiyo, bwana. Naam, deni lake kwa Uplatoni linapitia haya yote. Na matokeo yake, anarudia msisitizo wa Kiplatoni kuhusu mapenzi mawili.

Unakumbuka hilo katika Plato. Na lilikuwapo katika Neoplatonists. Kuna upendo , kuchukua mstari uliogawanyika, upendo kwa vitu vilivyo chini na upendo kwa vitu vilivyo juu.

Katika mpango wa Neoplatonic, inazama katika tamaa ya vitu vilivyo chini, ambayo husababisha kuanguka kwa roho ndani ya mwili na utumwa wake katika mwili. Na kutoroka ni kwa sababu ya kiwango hiki cha tatu cha roho kilicho katikati, ambapo ndipo akili inapokaa, ili akili iweze kutuokoa kwa kuzingatia vitu vilivyo juu. Naam, ndivyo ilivyokuwa kwa Wana-Neoplatonic.

Augustine anapenda hadithi ya mapenzi mawili, lakini hapendi kufikiria kwamba ni akili inayotuokoa. Hapo si ndipo chanzo cha tumaini kilipo. Na kwa hivyo unaona mahali ambapo atalazimika kufanya marekebisha.

Lakini matokeo ya msisitizo huu juu ya upendo mbili ni kwamba Augustine anaendeleza maadili yake ya Kikristo kama maadili ya upendo. Unaona, akitafsiri sio tu kwa maneno ya eros, bali katika Agano Jipya, agape, kile katika Kilatini chake kinakuwa caritas, neno letu la Kiingereza upendo, caritas, maadili ya upendo. Na mada kuu ya maadili yake ni kwamba ni upendo ambao ndio umuhimu wa msingi wa sheria nzima ya maadili.

Hazungumzii Amri Kumi tu, jinsi Agano Jipya linavyofanya, upendo ni utimilifu wa sheria, lakini anazungumzia fadhila za Kigiriki, kiasi, ujasiri, hekima, haki, na anasema kwamba upendo ni utimilifu wa hizo, kwa hivyo ujasiri ni kumpenda Mungu zaidi na kwa hivyo kustahimili yote mengine vizuri. Haki ni kumheshimu Mungu na, kwa hivyo, kutawala yote mengine vizuri. Unaona, upendo unaonyeshwa katika fadhila mbalimbali .

Naam, hizo ndizo aina za madeni anazopata katika Neoplatonism. Na bila shaka aina za mambo ambayo sote tumeyathamini tulipokuwa tukimfikiria Plato katika wiki hizi

kadhaa zilizopita. Lakini matatizo aliyonayo na Neoplatonism yanazingatia maeneo haya mawili, matatizo mawili kuhusu , ukipenda, jinsi ya kumbadilisha Plato kuwa Mkristo.

Vipi? Kuhusu tatizo la uovu, anasema wazi kwamba angalau uovu ulio ndani yetu, uovu ulio ndani ya roho ya mwanadamu, hautokani na jinsi mwili unavyotuvuta chini kwa namna fulani ya kimakusudi. Hapana. Badala yake, anasema, uovu tunaofanya ni kwa sababu ya chaguo huru la utashi.

Na Augustine anahamia kwenye simulizi ya hiari ya tabia ya mwanadamu. Simulizi ya hiari ya hiari. Na kwa sababu dhambi yetu ni matokeo ya uchaguzi huru wa hiari, ukombozi hauji kupitia kutafakari mema ya juu, bali kutokana na kuchagua kwa uhuru na kupenda mema ya juu.

Kwa maneno mengine, Augustine aliona wazi kwamba kutokubaliana kwake na Uplatoni kulitokana na injili. Ambapo injili ya Kikristo inaweka wazi kwamba ni kwa mapenzi ya dhati na kamili kwa Mungu ndipo mtu anapata ukombozi. Sasa, kwa kuwa uovu tunaofanya si kwa sababu mwili unatuvuta chini, inafuata kwamba Augustine ataendeleza mtazamo wa juu zaidi wa mwili kuliko ulivyokuwa umeenea katika mawazo mengi ya Kiplatoni.

Plotinus, ingawa hakuzungumzia mwili kama mwovu, baada ya yote, wafuasi wa Neoplatonist hawangeweza kufanya hivyo ikiwa vitu vya kimwili vimepangwa kwa umbo . Angalau alifikiri kwamba kujihusisha na mwili ni mambo ya kuepuka. Kwa hivyo ingawa aliwashauri wanasiasa wa Kirumi waliokuja kumtembelea, alikataa kujihusisha na siasa.

Hakutaka kujihusisha na mambo ya maisha haya. Alikuwa na tabia ya kupuuza ustawi wake wa mwili na kadhalika. Hakuwa makini kuhusu alichokula, na kadhalika.

Lakini Augustine hakubaliani. Katika maandishi yake ya awali, yuko karibu zaidi na Waplatonisti Wapya. Na unaweza kugundua kwamba katika Ukiri, anajilaumu kwa sababu anafurahia kula.

Na anacheza na tofauti kati ya kuishi ili kula na kula ili kuishi. Anafikia hitimisho kwamba alikuwa ameelekea kuishi ili kula, badala ya kula ili kuishi. Na anaonekana hana mtazamo wa juu sana kuhusu uhusiano wa ndoa.

Anaonekana kufikiri kwamba tamaa ya ngono yenyewe ni mbaya . Na hiyo ni kwa sababu ya mwili unaotuvutia na kutuvuta. Lakini kadri muda ulivyosonga, na baadaye akaandika marejeo kwenye baadhi ya maandishi yake ya awali, alizidi kuzingatia thamani chanya ya vitu vya mwili.

Na aliandika kwa kina kuhusu umuhimu wa elimu inayompeleka mtu katika kuthamini muziki na hisabati, si tu kwa ajili ya kukuza akili, bali pia kwa sababu ya zawadi nzuri za uumbaji wa Mungu uliopangwa, ambao unatuwezesha kuthamini zaidi uumbaji wa kidunia. Hatimaye, kwa Augustine, kiwango cha kati, ambacho ni kiwango cha maamuzi kati ya kile cha juu na cha chini katika maisha yetu, hakitakuwa akili, bali kitakuwa ni utashi, chaguo huru la utashi. Na hilo huchangia katika mjadala wake wa uovu na wema.

Akili haiwezi kushinda tamaa , kwa sababu mwishowe, hatutawaliwi na tunachokijua. Tunatawaliwa na tunachokipenda. Na hiyo ndiyo tofauti muhimu kwa Augustine.

Hatutawaliwi na tunachokijua. Tunatawaliwa na tunachokipenda. Sasa, hiyo si kutenganisha kujua na kupenda.

Hawatenganishi. Lakini anabainisha kwamba uwezeshaji upo katika upendo, si katika kujua. Sasa, nadhani, ni hili ambalo linaashiria moja ya mgawanyiko mkubwa kati ya mawazo ya Kigiriki na mawazo ya Kikristo.

Kwa sababu umeiona, nami nimeiona katika karatasi zako kama ulivyoandika kuhusu Wagiriki, kwamba kwa njia mbalimbali wanaonekana kusema kwamba tunatawaliwa na akili, utawala wa akili katika maisha ya maadili. Kuna baadhi ya masomo ya Plato, nadhani, yamepotoka na kukosea. Baadhi ya masomo ya Plato yanasema kwamba ukijua kilicho kizuri , utafanya kilicho kizuri, kana kwamba ni cha kiotomatiki.

Sidhani kama ni jambo la kiotomatiki kwa Plato. Lakini kwa Plato, hata hivyo, si suala la hiari ya hiari, kama ilivyo kwa Augustine. Hii ndiyo tofauti kubwa, nadhani, katika mambo hayo.

Katika falsafa ya maadili, tofauti kubwa ni jukumu la utashi. Na amesukumwa katika mwelekeo huo kwa sababu ya matokeo ya injili. Sasa, eneo la pili la tofauti kubwa, oh, kwa bahati mbaya, katika hili la kwanza, inakuwa dhahiri kwamba Augustine anashiriki wasiwasi wa Plato kuhusu uboreshaji wa roho.

Kwamba Plato anashiriki, Augustine anashiriki wasiwasi wa Plato kuhusu uboreshaji wa roho. Sana sana. Kitu kama hicho.

Kwa kweli, anasema mahali fulani kwamba Yesu Kristo anatimiza matumaini yote ya kifalsafa ya Plato, na mahali pengine anasema kwamba kama Plato angekuwa Mkristo leo, hapana, irudishe, kama Plato angekuwa hai leo, 400 BK , angekuwa Mkristo. Kwa sababu tu falsafa yake ilikuwa ikiegemea sana upande huo. Sawa, sasa eneo lingine la tatizo analoliona ni katika dhana ya Neoplatonic ya emanation.

Unajua kwamba inatoka kutoka kwa yule ambaye ni wema wa vitu vingine vyote. Kiasi kwamba kuna uamuzi wa ndani ndani ya uwepo wa yule ambaye , kama

ilivyokuwa, hutoa kutoka ndani yake sio tu kitanzi na roho ya ulimwengu na viumbe vingine vya kati, lakini pia roho zenye kikomo zinazotoka kutoka kwa roho ya ulimwengu na kila kitu kinachotoka kwa yule. Sasa hilo linamsumbua Augustine, na katika lugha yetu, anaanza kuona waziwazi tofauti kati ya upantheisti na uungu.

Kati ya uungu wa Mungu, unaoona vitu kama matokeo ya uumbaji, na uungu wa Mungu, unaoona vitu kama matokeo ya kuumbwa kutoka kwa kitu chochote. Sio kutoka kwa Mungu, bali kutoka kwa kitu chochote. Ex nihilo.

Pingamizi lake kuhusu ufufuo ni la aina kadhaa. Baadhi ya matamshi yake yanaonekana kuwa ya kejeli zaidi, ya balagha, lakini yanaonekana kuwa na maana ndani yake. Kwa mfano, anasema kwamba ikiwa nadharia ya ufufuo ni sahihi, basi mnyama anapochinjwa, sehemu ya Mungu inachinjwa.

Na mvulana mkorofi anapoadhibiwa, sehemu ya Mungu inachapwa. Ingemaanisha kwamba sehemu za Mungu ni chafu, mbaya, chafu, na kadhalika. Naam, ikiwa ndivyo ilivyo, basi Mungu si mwema kabisa.

Naam, sidhani kama inahitaji mawazo mengi kuona jinsi Plotinus angejibu hilo. Kwamba huzungumzii sehemu za Mungu, unazungumzia mito kutoka kwa kiumbe cha kimungu, kinachoteseka kutokana na upungufu wa kuwa. Kwa hivyo, upungufu wa umbo, upungufu wa umoja uliopangwa.

Na unahesabu maovu kwa njia hiyo. Lakini, kwa upande mwingine, Augustine anapinga wazo la viumbe wa kati. Na unakumbuka katika Uplatoni wa Kati, hakika katika Uneopthagorean wa awali, pia katika Philo wa Alexandria, pamoja na Uplatoni wa Kati alioukubali, kulikuwa, pamoja na Mungu, Mmoja, na Logos, uongozi mzima wa viumbe wa kati.

Viumbe wa kimalaika au chochote kile. Viumbe wa kimalaika katika mawazo ya Philo. Miungu mingine katika mawazo ya Waplatoni wa Kati wapagani.

Na baadhi ya haya yanaingia katika mawazo ya Neoplatonic, kulingana na Augustine. Na anasumbuliwa na hili. Ili kutushawishi sisi, viumbe vyake, Mungu lazima afanye kazi kupitia viumbe hawa wote wa kati.

Je, si hadithi ya Kikristo kwamba Mungu anatenda moja kwa moja? Vipi kuhusu Umwilisho? Je, huo si uwepo wa moja kwa moja wa Mungu katika uumbaji wake? Sasa, sehemu ya kile kingine kinachohusika katika viumbe hivyo vya kati na nadharia ya utokaji ni ukweli kwamba viumbe vyote vya kati ni duni kuliko wale walio juu yao katika uongozi. Kwa hivyo kitanzi ni duni kuliko Mmoja, Mungu. Nafsi ya ulimwengu ni duni kuliko kitanzi , Logos.

Kwa hivyo una mpangilio wa viumbe duni zaidi. Lakini hiyo haiendani na uelewa wa Kikristo wa Utatu. Utatu, ambao unajaribu kusema, na unakumbuka Imani ya Nikea? Sio kwamba Yesu ana kiini sawa, ingawa ni mdogo, lakini ana kiini sawa na Baba.

Unakumbuka utata wa Arian? Tuliutaja kama unaotokana na Ukristo wa Aleksandria. Mwelekeo ulikuwa kusema kwamba Mwana ni tofauti kwa heshima ya Baba . Maana tofauti ya asili tofauti, ya kiumbe tofauti, ya kiini tofauti, ya kiini tofauti.

Na hilo lingemfanya Mwana wa asili inayofanana, dutu inayofanana, homoiousios. Na mjadala wa homoious, sawa, heterose, unamaanisha tofauti. Wakati mwingine hii huitwa vita juu ya iota.

Lakini iota inafanya iwe kabisa kitu tofauti . Sasa, walikuwa wakijaribu kusema kwamba Yesu ni Mungu kamili, na vile vile mwanadamu kamili, mwenye asili moja na Baba, homoiousios. Sasa, hiyo ilikuwa Nicaea, 325.

325. Augustine, akiandika robo tatu ya karne baadaye, na alipoanza kuandika kuhusu Utatu, alikuwa ameandika vitabu 15 kuhusu Utatu. Sio vitabu 15, lakini vitabu 15 vyovyote vile, nadhani, kuhusu Utatu.

Na anasisitiza kujaribu kuelezea hili kwa kujibu Neoplatonism na viumbe vyake duni, anasisitiza kwamba hii inamaanisha kwamba Mwana ni sawa na Baba na wa milele. Fomula ya Wakedonia, Imani ya Wakedonia, ilikuwa mwaka gani , 451? Au ilikuwa 453? Siwezi kamwe kuelewa hilo. Chochote kile.

Nini kinatokea kwa uhuru wa kuchagua? Lakini kwa upande mwingine, ikiwa Mungu anaumba ex nihilo kutoka kwa kitu chochote, basi mienendo ya ndani ya utu wa ndani wa Mungu, hatimaye, sababu hiyo inatosha kutawala maisha. Kwa sababu ikiwa sisi ni wa utu wa Mungu, basi akili ya mwanadamu ni sehemu ya akili ya Mungu. Sababu ya mwanadamu ni udhihirisho mdogo wa akili ya Mungu ikiwa sisi ni sehemu ya utu wa Mungu kwa kujitokeza.

Na ni katika uelewa wetu binafsi wa akili ya mwanadamu, kwa hivyo, ndipo tutapata ukweli. ...ni kuanza kujiuliza kuhusu uhusiano kati ya akili na ufunuo. Mamlaka.

Na muhimu, au ukipenda, mpangilio wa ontolojia katika hali halisi ya kuwa yenyewe. Sasa, kwa mpangilio wa matukio katika uzoefu wetu, kwa mpangilio wa matukio katika uzoefu na mawazo yetu wenyewe, daima ni mamlaka ambayo huja kwanza. Baada ya yote, mambo ambayo maarifa yetu huanza nayo na kujenga juu yake ni mambo tunayojifunza kutoka kwa wengine wanaotuambia.

Wazazi, vyovyote vile vyanzo. Na katika... maarifa na hoja hutoka hapo. Imani... Hiyo ni kusema, katika hali halisi ya uhalisia, huu ni ulimwengu uliopangwa, wenye mantiki, na unaoeleweka ulioundwa na mungu mwenye busara na akili.

Na kwa maana hiyo, akili ndiyo ya kwanza. Na ni kwa sababu ya mantiki ya Mungu, ulimwengu wenye mantiki, kwamba kuna mamlaka kabisa. Na kwamba mamlaka yanaweza kutangulia akili ndani yetu sisi viumbe.

Kwa hivyo , mwingiliano wa akili na mamlaka utakaoathiri epistemolojia yake. Na uelewa ni thawabu ya imani. Ni imani.

Imani ni hatua ya uelewa. Huo ndio mfuatano wa matukio. Na matokeo yake, uelewa ni thawabu ya imani.

Kwa imani hiyo, ndipo aina zote za uelewa zinaanza kufunguka . Matokeo zaidi yanafuata. Naam, hiyo ndiyo picha yangu ya kwanza ya Augustine.

Acha nisimame hapo na kupima, kama inavyoitwa, kwamba uovu ni kupoteza utaratibu. Umoja uliopangwa. Maelewano.

Na kwa vile umoja uliopangwa ni matokeo ya umbo, uovu ni kushindwa kushiriki kikamilifu kama tuwezavyo katika umbo. Ni kupoteza umbo. Upungufu wa umbo.

Kwa kuwa kiumbe muhimu cha kitu hupimwa kwa umbo, uovu, kwa kipimo, ni upungufu wa kiumbe muhimu. Sasa, katika mambo hayo yote, vitu vimeumbwa kutokana na kitu chochote. Na kwa kuwa vimeumbwa kutokana na kitu chochote, vina tabia ya kurudi kuwa kitu chochote.

Kwa nini tufaha huoza? Imewundwa XD, habari? Ikiwa itapoteza umbo lake, nini kitatokea? Kurudi kuwa bure. Kwa hivyo, kwa uovu wa asili, anafikiria athari kwamba uovu wote wa asili na upendeleo wa mwanadamu umejengwa ndani ya asili yetu. Ili kuunda ulazima wa aina hiyo ya nidhamu.

Ambayo haitajenga tu ujasiri wa Kigiriki, bali imani, uaminifu, na upendo, na tumaini katika uti wa mgongo wa roho ya mwanadamu. Theodicy inayotengeneza roho. Nadhani kuna mchanganyiko fulani wa hayo mawili, lakini anaonyesha wazi tofauti kati ya uovu wa asili na uovu wa kimaadili.

Irenaeus anafanya hivyo. Ndiyo. Je, wewe... Kwa hivyo, pengine, wakati ujao tunaweza kuzungumzia kwa utaratibu zaidi kuhusu jinsi anavyoendeleza nadharia ya maumbo.

Jinsi hilo linavyounda epistemolojia yake. Linaathirije mawazo yake kuhusu asili ya roho? Sawa.

Kwa nini anadai kwamba Mungu hana wakati? Mada za aina hiyo, ambazo ni sehemu ya mchango wake wa kifalsafa. Sawa, kuhusu asili ya wema, angalia sura ya kwanza.

Wema mkuu kuliko wote ambao hakuna aliye juu kuliko wao ni Mungu. Kwa hivyo, yeye ni mwema asiyebadilika, hivyo ni wa milele kweli, asiye kufa kweli. Kilicho chake ni yeye mwenyewe.

Kama yeye pekee ndiye asiyebadilika, vitu vyote ameviumba. Kwa sababu... Kisha, sura ya pili, mwanzo. Kwa ajili ya wale wasioweza kuelewa kwamba maumbile yote, kila roho, na kila mwili ni mzuri kiasili.

Kila mwili ni mzuri kiasili. Huo ni msisitizo wa kuvutia ambao hatungefikiria kuufanya leo. Lakini anaona ni muhimu kuufanya kwa sababu zilizo wazi.

Kila roho na kila mwili ni mzuri kiasili. Lakini maumbile yote, kila roho, na kila mwili husukumwa na uovu wa roho na mauti ya mwili. Hebu tuone.

Hapo ndipo mabadiliko hutokea. Kushindwa kwa mapenzi, kila roho, na vifo vya mwili. Vizuri, kipimo, umbo, utaratibu.

Visawe vinne. Visawe. Ndiyo, vinamaanisha kitu kimoja.

Kwa hivyo, viwango vya wema ni viwango vya umbo, utaratibu, na umoja. Sura ya nne.

Inapoulizwa, uovu unatoka wapi? Kwanza lazima iulizwe uovu ni nini. Na hakuna kingine zaidi ya ufisadi wa kipimo, umbo, utaratibu. Ubaya ni ufisadi wa wema. Sawa.

Au ya kipimo. Anazungumzia kutazama mapigano ya jogoo na anazungumzia mienendo mizuri ya miili hiyo, hata wakati wa kushiriki. Sura ya nane.

Kutoka kwa uharibifu na uharibifu wa vitu duni ni uzuri wa ulimwengu. Vitu vingine ambavyo havijatengenezwa kwa kitu, vitu vya kimwili, bila shaka ni duni kuliko nafsi yenye akili, haviwezi kubarikiwa wala kuwa na huzuni, lakini kulingana na mtindo na mwonekano wao, ni vizuri, wala hakuwezi kuwa na vitu vizuri kwa kiwango kidogo. Vitu vinavyoanguka na kufanikiwa, katikati ya mwisho wa aya, uzuri fulani wa muda ni wa vitu vinavyohusika.

Urembo wa muda. Ndiyo, asubuhi ya leo nilikuwa nikitazama nje ya dirisha langu la kusoma nyumbani kwenye mti wetu wa maple kuelekea nyuma ya ua. Mti wa maple ambao majani yalikuwa yakianguka.

Kulikuwa na zulia jembamba la majani ya rangi mbalimbali za manjano, chungwa, na dhahabu. Na majani kwenye mti, picha nzuri sana. Yalikuwa mazuri kabisa.

Lakini wanakufa. Ni katika kufa kwao ndipo mpangilio wa asili hufunua uzuri kama huo. Unaelewa hoja? Kwa hivyo hata kile ambacho ni upungufu wa umbo ni sehemu ya umbo na mpangilio wa jumla wa urembo.

Loo, tungefanya mabadiliko kama hayo yasiwezekane. Tungefanya uzuri kama huo usiwezekane. Ni Mungu pekee asiyebadilika.

Mungu pekee ndiye asiyebadilika. Naam, sisi sote tunaweza kuoza, kila mmoja wetu.